

Donald Trump i Miljönämnden?

När jag stretar uppför ”tankebacken” denna lite kyliga, men härligt soliga höstdag tänker jag att, nästa gång sjunger det på sista versen i Klockargården sen är det final. Förändringens tid är inne. Självtänkt kommer jag att inför år 2020 överge buss 172 till fördel för den betydligt bättre 744:an som stannar nästan vid ingången till ABF-huset. Visst är det skönt ibland att byta spår och inte alltid gå i samma invanda galoscher. Det kommer att bli *lite* annorlunda, när vi ”gamla kaffetanter” inte irrar runt i salen. Fortsättningsvis har vi (precis som finaste herrskap), personal som tar hand om serveringen och kokar kaffe och inte bara det, det blir *hembakat* bröd också. Det har visserligen förekommit även i Klockargården. Barbro och Vera har visat sina framfötter mer än en gång under tidigare år och bl a bjudit på den ljuvligaste rabarberkaka som man inte glömmer i första taget.

Men nog tycker vi ändå att det har varit trevligt att fått serva denna glada skara medlemmar som så troget har dykt upp på träffarna. Förhoppningen är ju att ni lika troget dyker upp i ABF huset om inte annat än av ren nyfikenhet. Man ska vara lite hälsosamt nyfiken, för tänk vad man annars kan gå miste om.

Kent hälsar välkommen och snabbt som ögat frågar han om vi fått några nya medlemmar. Jodå, det satt en här och en där utspridda över salen, förmodligen för att han skulle få chansen att bli lite yr i huvudet till låg kostnad.

MedlemsLasse fick nu en slitsam dag idag med hela fem nya medlemmar. Så med svetten lackande i pannan tog han fram gåspennan och skrev in dem i sin stora liggare (*men numera kallas den väl för dator*, tror jag).

Likt en jublande ungdom som fått sitt allra första lägenhetskontrakt, jublar också vi som äntligen känner att vi sitter säkert i föreningslokalen. Äntligen ska vi nu få vårt första hyreskontrakt, vi är godkända som hyresgäster.

Men det vet väl alla som varit i den sitsen att riktigt lugn och trygg är man ju inte förrän man håller nyckel och kontrakt i handen .

Tänker inte nämna ett ord igen om den förbaskade miljöavgiften. Men jag hade önskat att jag hade spelat in detta mycket talande och ljudliga STÖN från medlemmarna när Kent än en gång fick anledning att dra historien om att kommunen inte tänker ge sig nu *heller*, utan tänker *överklaga* vår *överklagan*. Tanken slår mig faktiskt att den store Donald Trump skulle platsa väl in i detta gäng. Både han och kommunen har ett synnerligen annorlunda och skrattretande miljötänk.

Jodå, Johan Rapp kom ihåg att han skulle komma hit idag. Men jag blev ju besviken när jag såg att där fanns inget yvigt grått hår och ingen illaluktande soppåse under armen och han hade inte knäppt brännvin (= när knapparna är knäppta i otakt). Säg, kunde han verkligen vara trovärdig? Dessutom var han ju inte ens en gång gammal. Så vad hade han att komma med. Jo, han var född tankspridd, påstod han. Kanske att han redan som liten spermie inte riktigt visste vart han skulle ta vägen. Sådana kan lätt hamna på villovägar av olika skäl har man hört. (*Detta får ni tolka som ni vill.*)

Men det hade ju varit intressant att få veta hur själva övergången från ung och disträ, till gammal och glömsk skulle kunna se ut. För egen räkning har det väl alltid handlat om att köra hela linan ut. Kan inte riktigt komma ihåg när tillståndet började och tack och lov kommer jag väl inte märka när det blir ett totalt töcken. Men det ska man väl enbart tacksam över.

Men Johan lyckades inte riktigt hålla liv i tankspriddheten fullt ut, men vi fick ändå ta del av en hel del odokumenterad vetenskap. Man ska vara försiktig med att framföra absolut vetenskap. Det satt ju trots allt en rejäl samling experter i salen så han hade ju lätt kunnat hamna på svag is, om man så säger.

Upprepning är kunskapens moder sägs det. Även om detta som följer mera handlar om rent tjat så tillåter jag mig att tjata lite.

Jag måste tjata om just detta att våga och naturligtvis *vilja* ta emot hjälp när det behövs. Jag tänker naturligtvis då på att vi snart flyttar till ABF-huset.

Om inte *bara* för er egen skull så tänk lite på de som så innerligt och hjärtans gärna vill hjälpa till med transporter upp till medlemsträffarna. Det fanns en känd devis en gång att ”ett äpple om dagen håller doktorn borta” men det gäller även ”en god gärning om dagen ger harmoni i kroppen”. Så visst vill vi unna någon att må bra om det dessutom innebär att vi själva slipper kliva ut i slask, modd och snålblåst.

Utanför fönstret rasar löven likt regn, precis så som löv brukar göra efter en frostnatt. Häcken är gul och snart kan man se rakt igenom. Men än blommar den rara och trogna Kärleksörten överdådigt och några frodiga *Skimmia* verkar trivas alldeles ypperligt i lilla rabatten. Så summa summarum, vi ger inte upp bara för att metrologen på TV hotar med vinterns antågande i form av lite snö.

Nästa gång vi ses i Klockargården, då tror jag på allvar att vi garanterat slår dagens besökarsiffror (107) st. Då lovar vi att vara snabba med budgetmötet. Och innan vi släpper in magikern Jens Jadbäck kommer vi att på säker plats gömma undan vårt budgetunderlag så han inte får för sig att trolla med våra siffror. Jens har varit hos oss tidigare och vi vågar oss faktiskt på en omgång till eftersom det blev en BRAKSUCCE! Han skulle naturligtvis inte få komma tillbaka till oss om han inte hade lämnat tillbaka ”stöldgodset” efter förra besöket. Men ändå, håll i allt vad ni har av värde för den mannen har längre fingrar än en boaorm är lång.